18

BOOK No. CM18

THE N. V. K. S. D. COLLEGE OF EDUCATION

ATTOOR

K. K. Dist.

ATTOOR K.K. DIST. LIBRARY CM18

MAGAZINE

Vol. XXIV 1987

CH18
CH18

N.V.K.S.D. COLLEGE OF EDUCATION LIBRARY * ATTOOR *
BOOK No. M19

The N. V. K. S. D. College of Education

Vol. XXIV 1987

MAGAZINE

ATTOOR

KANYAKUMARI DISTRICT

EDITORIAL BOARD

Patron:

Prof: K. P. RAMACHANDRAN NAYAR

Chief Editor:

Prof: S. SATHIAMOORTHY

Student Editors:

1. Selvi. A. MABEL SANTHI [English]
2. Thiru. ABDUL MASOOTH [Tamil]
3. Thiru. S. RAMACHANDRAN NAYAR [Malayalam]

CONTENTS

ENGLISH

1.	*From the Editors Desk*		
2.	*Principal's Report*		
3.	*The Suez Canal*	M. Vamanan Nair	1
4.	*The Starry Sky*	R. Jayasree	3
5.	*Poor thing ! It was too bad*	A. Mabel Santhi	4

MALAYALAM

1.	പുന്നരിപ്പിറാവ്	ജി. എസ്സ്. പ്രവീൺശാന്തി	1
2.	നമ്മുടെ കലാലയം	എസ്സ്. അംബുജാദേവി	2
3.	സുന്ദരിചേച്ചി	ആർ. കുമാരി രാജേശ്വരി	3
4.	പാവനമായ പ്രതികാരം	ഡി. സരസ്വതി	4
5.	വേദനിക്കുന്ന ആത്മാവ്	എൻ. ലളിതകുമാരി	8

FROM THE EDITOR'S DESK.......

Another year of pleasant and useful activities has gone by in the life of this college. It is with a sense of pride and fulfilment, we record that the functioning of the college has been smooth and efficient through out this academic year.

Our country stands on the threshold of the 21st century. The infants of today will finish their elementary education at the turn of the century and enter into a world of many opportunities and challenges. It is the responsibility of the present government to mould a suitable system of education to prepare the young to face the challenges of 21st century. The system is expected to generate new knowledge in all facets with in the reach of the common man. In addition, it has to evolve principles, methodologies and guidelines for the application of knowledge to benefit the society. It must also provide the knowledge and skills for solving the problems of day to day life and also problems relating to the development of the country. It must also help the children to develop an understanding and a perspective of the physical and social environment.

We have tried our best to include as many articles as possible. But we have not received enough articles for a selection. Inspite of repeated announcement, we are sorry that nobody contributed articles for Tamil Section. We do not claim that the articles included in this issue are of high standard.

The person most responsible for the well being of the college is our dear Principal, Prof. K. P. Ramachandran Nayar. We are greatly indebted for his guidance and help in bringing out this magazine in this form.

We whole heartedly thank the Managing Committee, members of the teaching faculty, the students, the contributors and M/s Rajan Press, Neyyattinkara for their Co-operation to bring out this magazine in time.

We wish all success in the ensuing examination.

Prof: S. SATHIAMOORTHY,
Chief Editor,
For the Editorial Board.

Twenty Fourth Annual Report Presented on the College Day

Esteemed Chief Guests Dr.V.K.Sukumaran Nair and Dr. V. Sivadasan Pillai, the President, the Secretary, Members of the Managing Committee, Members of different Faculties, Student teachers, Ladies & Gentlemen.

It is my pleasant duty to present before you the Twenty Fourth Annual Report of the College for the year 1986-'87.

This year the College reopened after the summer vacation on 18th June 1986, with the strength of 110,11 men and 99 women students. This year also the College offered B.Ed. Degree Course in 6 optional subjects and we intend to start M. Phil. and M.Ed. courses from next academic year. There is an addition in the staff pattern by the appointment of Tmty. Uma Natarajan as Assistant Professor in Physical Science. This year one more member of the teaching staff Thiru G. Hudson Retnaraj, Assistant Professor of History took his Doctorate in History in June 1986. There is a slight change in the pattern of non-teaching staff, One member of the non-teaching staff, Thiru R. Parameswaran Nair retired from service this year. Thiru C. Kumaresan was appointed in the place of Thiru P. Padmanabha Pillai as Office Assistant.

The members of the teaching and non-teaching staff extended their sincere co-operation in all academic and administrative work of the College. I extent my sincere thanks to all of them.

The percentage of pass for the B.Ed. Degree Examination of the previous year was 88%with 58 first classes for the theory and 20 firsf classes for the practicals.

Intensive teaching practice was provided to the trainees in different schools in the last week of November and First week of December. Trainees observed enough number of demonstration classes conducted by the Teacher Educators and senior teachers of N. V. K. S. Higher Secondary School. Criticism classes were also arranged with the co-operation of near by schools. The trainees were able to learn the skill of teaching and proved themselves fit for the profession. We take this opportunity to thank all the Heads of the schools for their co-operation and valuable guidance.

The College Association elected Thiru T. Johnson as Chairman and Thiru V.I. Harikumar as Secretary. The following five students were elected as Executive members Thiru S. Raveendran Nair, Thiru G. Irenesh Kumar, Selvi J. Beula Nasa Rubi, Selvi I. Yamuna Rani and Tmty. M. Chandral. The Games Captains of this year are Thiru V. I. Harikumar and Selvi Beula Nasa Ruby. Editors are Selvi. Mabel Shanthi for English Section, Thiru Abdul Masooth for Tamil Section and Thiru S. Ramachandran Nair for Malayalam Section

The College Association was inaugurated on 31st July 1986 by Thiru P. Muthuswamy, Retd. Joint Director of School Education, TamilNadu. An ordinary meeting of the Biological Science Association was held on September 22nd 1986. Dr. Pandiyan, Cardiologist, Nagercoil addressed the gathering. Prof.Mariadhasan Department of History,Nesamony Memorial Christian College, Marthandam, addressed the students of History on October 13th 1986. Experts in different discipline were

invited to give guest lectures. The following important days were celebrated in this College in a fitting manner. Gandhi Jeyanthi Week, National Youth Day, Common Wealth Day, National Integration Day, etc.

The community camp was organised at Vivekanandapuram, Capecomorin from Aug. 4th to Aug. 15th. The ten days certificate course for Scout Masters and Girl Guides were organised by the Officials of the Bharat Scouts and Guides, Tamil Nadu Branch. The programmes organised in the camp helped a long way to bring out the innate talents of the students. The last two days were devoted for S. U. P. W. Thiru S. Abdul Masooth, Thiru David Raja Bose and Selvi Beula Nesa Ruby were adjudged as the best campers of the College. The different departments conducted one day field trip to the near by places of importance. Apart from this a General study tour for this year was conducted in January 1987. Important places like Ernakulam, Malampuzha, Ooty, Mysore, Bangalore and Madurai were visited. These various trips helped the trainees to widen their general knowledge and also enabled them to have practical experience in conducting Field trips and Excursions.

The Annual Sports meet was held on 19th and 20th Feb. Thiru S. Raveendran Nair and Selvi Sunitha were declared individual Champions for men and women. The green house for women and Gandhi house for men were adjudged as the best houses.

Before concluding this report I take this opportunity to thank all our well wishers and friends. I may be failing in my duty if I do not express my thanks to the President, the Secretary and other members of the Management for their co-operation and interest they are taking in the development of this institution.

Now, I thank all my trainees and wish them success in all walk of life. May the God Almighty shower upon us His Choicest Blessings.

Thank you,

PRINCIPAL

English Section

The Suez Canal

M. Vamanan Nair, M.A., M.Ed.

About 4000 years ago an Egyptian Pharaoh ordered the digging of a Canal converting the Nile River with the Red Sea. In the centuries that followed, the Canal frequently falling into disuse, was rebuilt and its course changed several times. Eventually it fell into disrepair and was finally abandoned during the 8th century.

There after, travelors going by boat from Europe to Asia had to sail a long, hazardous unchartered course around the African continent. However, interest in a Canal that would shorten the distance between Asia and Europe never ceased. In 1854, Ferdinad de Lesseps, a French diplomat and engineer, was granted permission by Said Pasha, the Viceroy of Egypt, to form a company that would handle the construction and operation of a Canal to be built through tne Isthruns of Suez. De Lesseps founded the Suez Canal Company, which sold shares of stock to provide the financial backing needed for the water way.

Construction of the Canal began on April 25, 1859. After 10 long, ardous years, De Lesseps finished the water way, and it was formally opened on November 17, 1869.

The approximately 107 - mile - long (172 Kms) suez canal streches across the Isthruns of Suez and separates the continents of Africa and Asia. The canal runs from port Said on the Mediterranean sea through lake Timsah, Great Bitter and emerges at the Gulf of Suez. To day, the canal has a width of over 500 feet (150 meters) and a maximum depth of 46 feet (14 m).

According to an international agreement the 1888 Constantinople Convention, the canal is open for passage by ships of all nations at all times; uder the terms of the convention, Egypt was permitted to take measures deemed necessary for national defense in time of war.

Following the first Arab-Isreli conflict (1948-49) the Egyptian Government refused to allow shipping to or from Israel through the water way on the grounds that a state of war existed between the two nations.

In 1956, the Egyptian Government under President Gamel Abdel Nassar nationalized the Universal company of Suez canal, the operating agency for the water way. All of the share holders in the

suez canal company were eventually reinbursed by the Egyptian Govt.

War broke out once again between Egypt and Israel. France and Britain (who owned nearly half of the shares in the canal) claimed that this military action was a threat to the security of the canal. Both countries landed troops in Egypt and occupied the Port Said until a ceasefire was declared shortly after. During the fighting in 1956, many ships were sunk in the waterway, rendering it unusable. A slavage operation was under taken after the war, and the canal was reopened in March 1957. However, the ban on Israeli ships was still in effect. The Suez canal was the scene of further conflicts between Egypt and Israel in 1967 and 1973. After the 1967 war the canal was closed because of sunken vessels clogging the water way and because Israel occupied the east bank of the canal. After the end of 1973 war, work began on clearing the canal and it was reopened to shipping in 1975.

"Only teachers can change the society because they deal with the raw material, not the finished product."

Swami Ronganathananda

"It is not enough to have a sound mind, the principal thing is to make use of it."

Doscartes

"Liberty means responsibility. That is why most men dread it."

Bernard Shaw

"To make a great future India, the whole secret lies in organisation, accumulation of power and Co-ordination of wills."

Swami Vivekananda

"Some books are to be tasted, others to be swallowed, and some few to be chewed and digested."

Bacow

"To handle yourself, use your head; but to handle others use your heart."

Unknown.

The Starry Sky

Jayasree. R.
Spl. English

Wonderful oh ! Sky, thou seen like a bride,
Adorned ye by the twinkling light,
Ah ! the sweet stars seem to be bright;
As lighted lamps in the blue sky.
In the darkening deadnight thou pour light,
The Earthly creatures are so delight,
By thine kind angelic rays of light.
Oh ! my sweet, star crossed sky,
Who lits thine lamps at time every day ?
Thou be adorned by the starry pearls,
O, sky ! where ye gained this pretty pearls ?
Do thee earn it from deep valley;
Or from the sparkling dark mines ?
Bright O ! the starry pearls filled thee;
And mine mind and eyes filled with gay.
Which holy hands decorate ye,
With this shining bright pearls ?
Oh ! unrolled beddy light sky
Thou art covering with plenty;
By this spreading bright stars
Like the shower of flowery bed.
Thou, glittering stars of the sky bed,
Thee, beautiful, like sweet smelling flower
Pour out thine soft, bright light,
Like the spreading flowers with fragrance
Who will shower thine sea light ?
Oh the stars' through out thine sky bed.

"Lead me from Untruth to Truth, from Darkness to light, from Death to Immortality".

Poor thing ! It was too bad

A. Mabel Santhi.
Spl. English

The clock struck ten. Rani was sitting alone in her drawing room with a book in her hand. The night was so dark and through the window she could see the trees moving in the darkness. Again her eyes settled on her book and she started reading but suddenly she closed her book. and looked at the clock and noted the time half past ten.

Sweet memories came to her mind. The happy days she had spent with Mohan and the loving words spoken to her by him, and her strong love for him which stood across the wishes of her parents and the other things which she had thought lovely about him.

But now her Mohan is a drunkard who forgets his darling Rani and stays too long in a bar, some times he won't come home at all. To her life seemed very bitter. Her heart sank within her into utter misery.

Many a time when he thinks that his wife is breaking her heart while waiting for him in that lonely sitting room he had promised her to give it up with tears of repentance. Finally she determined to write to him. Often she had spoken to him sometimes in anger and sometimes in love and tenderness. Some times she prayed for him. But these things brought no change in him. So she took a paper and a pen and wrote.

Dear Mohan,

When you married me you promised to care for me, but now you are sinking lower and lower which will ruin us both it is too very bad.

Your sorrowful,
Rani.

And she kept the note on his dressing table near his bed and she went to bed and closed her eyes.

After some time Mohan came home she heard him opening the door. When he came near the dressing table he took the note and read it. And she heard him say poor girl ! Its too bad and she heard him repeating the same.

The next morning she did not fail to note the change in Mohan. But as days went by he became worse and as a result they faced utter failure in their business. And they had to lose their good home.

But Rani's love for Mohan never vanished: At last Mohan fell ill and she whispered into his ears the promises of mercy and urged him to trust in the Saviour. He turned upon her a pitiful glance and pressing her hand and whispered Poor thing! It is too bad! and died.

Yes that was all the poor comfort the broken hearted woman had "Did it mean repentance ? " Alas it was very pitiful he had wrecked her life as well as his own.

We can only re-echo his last words "Poor thing ! It was too bad."

*

Malayalam Section

കവിത

BOOK No. 19

പുന്നരിപ്പിറാവു്

പ്രവീൺശാന്തി. ജി. എസ്സ്.
ഹിസ്റ്ററി

കണ്ണുചിമ്മുന്ന കായപ്രതിഭയും
എണ്ണമറ്റുള്ള തൂവലിൻ ശോഭയും
മോടിയേറുന്ന മാദക ഭംഗിയും
ചൂടി വാഴുന്ന പുന്നരിപ്രാവു നീ

ഓജസ്സും തേജസ്സും പൂവിട്ടുനില്ക്കുന്ന
സൗവർണ്ണ സാന്ദ്രമാം തൂമലരാണു നീ
മാരിവില്ലിൻ നിറം താനേ പുണർന്നൊരു
മാനസ ഹർഷമാം മന്ദാരമാണു നീ

കേഴുന്ന മർത്ത്യന്നു മോദം പകരുന്ന
മോഹന കാന്തിയും തുണ്ഡപദങ്ങളിൽ
പാടുന്ന വീണക്കു മീണം പകരുന്ന
ചന്ദനച്ചാറൊളി കൺകളിൽ പൂശിയും

വില്ലീസുതോററിടും മഞ്ജുളകാന്തിയാൽ
വല്ലവിമാർതൊഴും നല്ലപതംഗമേ
ഇല്ലിനി വേറെനിൻ തുല്യം പറഞ്ഞിടാൻ
ഇല്ലൊരു പത്രിയും ഇല്ലൊരു നാട്ടിലും

വീടേതു നാടേതു മോഹന ദീപമേ
മഞ്ജുള പീയൂഷ മംഗള ദീപമേ
മന്നിൽ വസിച്ചിടും മായാത്ത ദീപമേ
കൂടെവന്നീടുമോ കൂട്ടായിരിക്കുവാൻ

നമ്മുടെ കലാലയം

എസ്. അംബുജാ

പരിപാവനമാം കന്യാകുമാരി ജില്ലയിൽ
ആററൂരിൻ മടിത്തട്ടിൽ യത്നത്താൽ
ഉയർന്നതല്ലോ നമ്മുടെ കലാലയം

കടകമ്പോളങ്ങൾ തിങ്ങിയോർ വഴിവക്കിൽ
ജനങ്ങൾ നടമാടും വീഥിയിൽ
പിഞ്ചോമനകൾ പാഞ്ഞോടി ഉല്ലസിക്കും പരിസരത്തിൽ

ക്രിസ്തീയ ദേവാലയങ്ങളാലും മനോഹരൻ
സ്വപ്നത്താലുമെൻ കലാലയം പാത്രതയേകിടുന്നു.
വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹമാം ശതങ്ങൾ തന്നജ്ഞതയെല്ലാമകററി
വിജ്ഞാനം വിളമ്പിടും ഗുരുനാഥന്മാർക്കെൻ മംഗളമാശംസിച്ചിടട്ടെ
നമ്മെയെല്ലാം ഉദ്യോഗമണ്ഡലിലേക്കുനയിക്കാൻ
വെമ്പിനിൽക്കും എൻ. വി. കെ. എസ്. കലാലയമേ
എന്നും കലകൾ തന്നുറവിടമായ് കമ്പിതഗാത്രിയായ്
ശ്രീകോവിലായ് വാണരുളൂ.

മിനികഥ

സുന്ദരിചേച്ചി

കുമാരി രാജേശ്വരി. ആർ.

സുന്ദരിചേച്ചി മരിച്ചു. എന്നും എന്നെ സ്കൂളിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ട് പോകാനുള്ള ചേച്ചി. എന്റെ ക്ലാസ്സിലെ കുട്ടികൾ ഉപദ്രവിച്ചാൽ രക്ഷിക്കാൻ ഓടിവരാറുള്ള ചേച്ചി. ''പാമ്പു കടിച്ചതാ. നല്ല ഐശ്വര്യമുള്ള കുട്ടിയായിരുന്നു. വിധിയില്ല'' ആൾക്കാരുടെ അഭിപ്രായം. ആ ദിവസത്തേക്കു സ്കൂളിനു അവധി തന്നു. പിറെറ ദിവസം മുതൽ സ്കൂൾ പുനരാരംഭിച്ചു. ഞാൻ ഒററയായി. കുട്ടികൾ എന്നെ കൂടുതൽ ഉപദ്രവിച്ചു. ''കുട്ടിയുടെ സുന്ദരിചേച്ചി എവിടെ.'' ആക്ഷേപം.

സുന്ദരിചേച്ചിയെ എല്ലാവരും മറന്നുതുടങ്ങി. ഞാൻ മാത്രം മറന്നില്ല. ഒരു ദിവസം, മലയാളം ററീച്ചർ ഒരു കഥ പറഞ്ഞു. മരിക്കുന്നവരെല്ലാം നക്ഷത്രമാകും. നമ്മൾ ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തികളെല്ലാം നക്ഷത്രം നോക്കി നിൽക്കും.

എനിക്കു സന്തോഷമായി. സുന്ദരിചേച്ചിയെ നക്ഷത്ര രൂപത്തിലെങ്കിലും എനിക്കു കാണാമല്ലോ. രാത്രിക്കുവേണ്ടി ഞാൻ കാത്തിരുന്നു രാത്രിയായി. ആരും കാണാതെ ഞാൻ മുററത്തെത്തി. ആകാശത്തേക്കു ആർത്തിയോടെ നോക്കി. ഹായ്! ആകാശം നിറയെ നക്ഷത്രം. ഒരു നക്ഷത്രവും എന്നെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. എന്റെ സുന്ദരിചേച്ചി ഏതാണ്? ഓരോ നക്ഷത്രത്തേയും ഞാൻ നിറകണ്ണുകളോടെ മാറി, മാറി നോക്കി. അതാ തിളക്കമുള്ള ഒരു കൊച്ചു നക്ഷത്രം എന്നെ നോക്കി നില്ക്കുന്നു. എനിക്കു തീർച്ചയായി. സുന്ദരിചേച്ചി തന്നെ.

ആ നക്ഷത്രം രാവും, പകലും എന്റെ സ്വപ്നമായി. എന്നും രാത്രിക്കുവേണ്ടി കാത്തിരുന്നു. രാത്രി എത്ര യാമങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാലും. മഴയായാലും ആ കൊച്ചു നക്ഷത്രം മാത്രം മായാതെ നിന്നു.

ഒരു ദിവസം ഞാൻ മെല്ലെ നക്ഷത്രത്തെ ഭൂമിയിലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചു. ചിരിച്ചു കുണുങ്ങിക്കൊണ്ട് ആ നക്ഷത്രം ഓടാൻ തുടങ്ങി. പിന്നെ കണ്ടില്ല. രാവിലെ മുററത്തു നോക്കി. നക്ഷത്രമുണ്ടോ? ഇല്ല രാത്രി ആകാശത്തു നോക്കി. കണ്ടില്ല. വിളിച്ചു, കരഞ്ഞു, നക്ഷത്രം വന്നില്ല.

പിറേറന്നു് ററീച്ചർ ഉല്ക്കയെക്കുറിച്ചു് ക്ലാസ്സിൽ പഠിപ്പിച്ചു. അയ്യോ എന്റെ നക്ഷത്രം ഉല്ക്കയായോ? ഞാനിപ്പോൾ ഊമയാണ്. ആരോടും മിണ്ടില്ല. രാത്രി ആകാശത്തും പകൽ ഭൂമിയിലും എന്റെ സുന്ദരി നക്ഷത്രത്തെ നോക്കി ഞാനലയുന്നു.

* * *

കഥ

പാവനമായ പ്രതികാരം

സരസ്വതി ഡി.
[illegible]

പുഴപ്പുഴുങ്ങുകിടന്ന മണൽ മെല്ലെ തണുക്കാൻ തുടങ്ങുന്ന സമയം. ഇരുട്ടും നേരം തന്റെ അംഗുലികൾ ഭൂമിദേവിയുടെ വിരിമാറിൽ [illegible] സൂര്യന്റെ മുഖം [illegible]. തന്റെ പക [illegible] തീക്ഷ്ണമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് അയാളുടെ നില. അലച്ചുപൊങ്ങുന്ന കടൽ തന്റെ കരുത്തുറ്റ കൈകൾകൊണ്ട് ഭൂമിയുടെ പാർശ്വങ്ങളിൽ ആഞ്ഞടിക്കുന്നു. എല്ലാവരും തങ്ങളുടെതായ കോപ വൈരാഗ്യങ്ങൾ എവിടെയെങ്കിലും ഒന്നു തകർക്കാൻ വഴി തേടുകയാണ്. കടൽക്കാറ്റ് ഊക്കോടെ ചീറ്റിയടിക്കുന്നു.

മണൽ തിട്ടയിൽ ആളൊഴിഞ്ഞ ഒരു മൂലയിൽ അയാൾ ഇരുന്നു. കോപവെറിപൂണ്ട കടലിൽ നിന്നും തന്റെ മേലിൽ വീഴുന്ന കടൽക്കാറ്റിനോട് അയാൾക്ക് വല്ലാത്ത വെറുപ്പുതോന്നി. തന്റെ വിയർപ്പുനാറിയ ശരീരത്തിൽ അതു രോമാഞ്ചമുണ്ടാക്കുന്നു. ''കണ്ണാടിന്റെ വേഷം പൂണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന കലികാലൻ'' ആശ്വാസം പകരാനാണെന്ന മട്ടിൽ. അയാൾ ചിന്തിച്ചു. താനെന്തിനായി ആശ്വാസം തേടണം ? ആശ്വാസം തരാനുള്ള വാതിലുകളെല്ലാം തനിക്കായി അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അയാൾ പിറുപിറുത്തു.

തിരക്കുള്ള റോഡിലൂടെ അയാൾ നടന്നു. റോഡിലൂടെ ജനപ്രവാഹം നിർബാധം തുടർന്നു. അന്നന്നത്തെ അപ്പത്തിനുവേണ്ടി വിയർപ്പൊഴുക്കുന്ന തൊഴിലാളികൾ മുതൽ മെയ്യനങ്ങാതെ വിയർപ്പൊഴുക്കാതെ ജീവിക്കുന്ന മടിയൻമാർ വരെ എല്ലാത്തരക്കാരും അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ട്. തങ്ങളുടെ ജീവിത സൗഭാഗ്യത്തിന് പൂർത്തീകരണമെന്നോണം അല്പം കടൽക്കാറ്റേൽക്കാനായി പോകുന്നവരുമുണ്ട് അക്കൂട്ടത്തിൽ. അനുനിമിഷം നിറം മാറുന്ന വഞ്ചന നിറഞ്ഞ ഈ ലോകത്തു് താനും അകപ്പെട്ടുപോയല്ലോ എന്നോർത്തപ്പോൾ അയാൾക്ക് എന്തെന്നില്ലാത്ത വേദന തോന്നി. പ്രകൃതിരമണീയമായ ഈ ഭൂമിയിലധിവസിക്കുന്ന ബുദ്ധിജീവികളെന്നഭിമാനിക്കുന്ന മനുഷ്യർ എത്ര വിരൂപരാണ് ! പുറമേ ഒന്നുപറയുകയും അകമേ മറ്റൊന്ന് അർത്ഥമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഇരട്ടത്താപ്പനയക്കാർ ! പുച്ഛവും, വെറുപ്പുമല്ലാതെ മറ്റെന്തു വികാരമാണ് ഇവരോട് കാണിക്കേണ്ടതു് ? കാര്യംകഴിഞ്ഞാൽ കാലുമാറുന്ന കാലമാടൻമാർ............പുഴയ്ക്കക്കരെ കടന്നാൽ പാലം വേണ്ടെന്നുപറയുന്ന അധമൻമാർ.........സഹജീവികളെ ദ്രോഹിക്കുന്ന വഞ്ചകൻമാർ .... ഇവർക്കെന്തേ മറ്റുള്ളവരെ ദ്രോഹിച്ച് ആനന്ദിക്കാൻ ഇത്ര വലിയ താല്പര്യം ? താൻ എത്ര ആത്മാർത്ഥമായാണവരെ [illegible] ? എന്നിട്ടും [illegible]. ഇല്ല, ഈ ലോകത്തു് ആത്മാർത്ഥതയ്ക്കു വിലയില്ല.

വീണ്ടും അയാൾ കടൽക്കരയിലേയ്ക്കു തന്നെ തിരിച്ചുവന്നു. [illegible] തീർന്നു. [illegible] കല്ലുകളിൽ [illegible] സംഭവങ്ങൾ [illegible] ജീവിതം ഈ [illegible] അർപ്പിച്ചെങ്കിലോ എന്നു പലപ്പോഴും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇല്ല, തന്റെ വിലയേറിയ ജീവൻ അത്ര നിസ്സാരമായി [illegible]. താൻ ജീവിച്ചേ [illegible]. ഇനിയും ആത്മാർത്ഥമായി [illegible] ചെയ്യും. [illegible] എല്ലാം അറിയുന്ന പരിശുദ്ധനായ കർത്താവ് തന്നോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരിക്കും.

*   *   *   *   *   *   *

തെങ്ങിൻ തോപ്പുകളും പച്ചനെൽപ്പാടങ്ങളും നിറഞ്ഞ പ്രശാന്തമായ ഒരു ഗ്രാമം. അതിന്റെ വിരിമാറിലൂടെ ഒഴുകുന്ന ഒരു കൊച്ചരുവി. ആ ഗ്രാമത്തിലെ എല്ലാ ആളുകളും ആ അരുവിയെ അമ്മയെപ്പോലെയാണ് കരുതുന്നതു്. തങ്ങളുടെ ഏക ആശ്രയമാണവൾ. തങ്ങളുടെ സമ്പൽസമൃദ്ധിയുടെ കേന്ദ്രമാണവൾ. [illegible]".

[illegible] ജോസഫ് എന്ന [illegible] ഈ ഗ്രാമത്തിലാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ [illegible] ഫ്രാൻസിസ്, [illegible] സത്യസന്ധതയുള്ളവൻ [illegible]. തന്റെ കൊച്ചു പ്രായത്തിൽ [illegible] ജോസഫ് തന്റെ [illegible] ആ [illegible] ആകസ്മികമരണം ആകെ തളർത്തിക്കളഞ്ഞു.

ജോസഫ് തന്റെ മക്കളുടെ ആശ്രയ കേന്ദ്രമായി മാറി. ഫ്രാൻസിസിനും ജോസിക്കും തന്റെ അമ്മയും അപ്പനും എല്ലാം ജോസഫായിത്തീർന്നു. ആ സ്നേഹസമ്പന്നനായ പിതാവ് അല്ലലറിയാതെ അവരെ വളർത്തി. പ്രാരംഭ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയ അവരെ പഠിപ്പിക്കാൻ ജോസഫിന് കഴിഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹം നിത്യരോഗിയായി തീരുകയും ചെയ്തു.

പഠിത്തം നിറുത്തിയ ഫ്രാൻസിസ് അച്ഛനെ ജോലികളിൽ സഹായിച്ചു. ജോസഫ് തന്റെ മക്കളുടെ ഭാവിയോർത്ത് പലപ്പോഴും ആകുലനായി കാണപ്പെട്ടു. താൻ മരിച്ചുപോയാൽ തന്റെ മക്കൾ

അനാഥരായിത്തീരുകയും ...
ന്റെ പിതാവ് ഉപേക്ഷിച്ചു. ബന്ധുക്കളും അവ
രെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നവരായിരുന്നില്ല. ആ വത്സല
പിതാവ് സർവ്വശക്തനായ ഈശ്വരനിൽ
അവരെ ഭരമേൽപ്പിച്ചു. കൊടും ദാരിദ്ര്യ
ത്തിലായിരുന്നിട്ടുപോലും അവർ നിഷ്കള
ങ്കരും സൽസ്വഭാവികളുമായിരുന്നു. തന്റെ
പിതാവിനെപ്പോലെ.

അധികനാൾ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് ജോസഫ് തന്റെ മക്കളെ തീരാദുഃഖത്തിലാക്കിക്കൊണ്ട് ഈ ലോകത്തോട് യാത്ര പറഞ്ഞു. പിതാവിന്റെ വേർപാടിൽ നീറി നീറി കഴിഞ്ഞിരുന്ന അവർക്ക് മറ്റൊരു അനുഭവം കൂടി സഹിക്കേണ്ടി വന്നു. അന്നാട്ടിലെ ജന്മി എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരാൾ അവരുടെ പുരയിടം തന്റെ വകയാണെന്ന് വാദിക്കുകയും കള്ള പ്രമാണം ഉണ്ടാക്കുകയും ഫ്രാൻസിനേയും ജോസിയേയും ഇറക്കിവിടുകയും ചെയ്തു.

ജീവിതം എന്തെന്നു രുചിച്ചറിയാൻ ശ്രമിക്കുന്ന രണ്ടു മനുഷ്യാത്മാക്കൾ. അവരുടെ ആദ്യത്തെ അനുഭവമായിരുന്നു ജന്മിയുടെ ഈ ക്രൂരത. ഈ ക്രൂരത ഫ്രാൻസിസിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അഗാധതലങ്ങളിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചു. അവർ ജീവസന്ധാരണത്തിലുള്ള മാർഗ്ഗം തേടി നഗരമാകെ അലഞ്ഞുനടന്നു. അവരുടെ ദുഃഖം മുകളിൽ ക്കാനോ എന്തെങ്കിലും ഒരു തൊഴിൽ കൊടുക്കാനോ ആ വിശാലമായ നഗരത്തിൽ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഫ്രാൻസിസ് ബസ്‌സ്റ്റാൻഡിൽ പോയി സമ്പാദിച്ചെടുത്ത പൈസ കൊണ്ട് അവർ കഴിഞ്ഞു വന്നു.

അപ്രതീക്ഷിതമായിരുന്നു ആ സംഭവം–അന്തിയോളം ഫ്രാൻസിസ് പണി

അനിയത്തിയുടെ അടുത്തേയ്ക്കു ...
യിരുന്നു. സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചിട്ട് ...
സമയമായിട്ടില്ല. കിഴക്കേ ...
നിന്ന് ചന്ദ്രക്കല ഒളികണ്ണിട്ട് ...
ന്നുണ്ട്. അതാ .... പെരുവഴിയി...
ഒരു മനുഷ്യൻ. ആദ്യം ഭയം തോന്നി...
കിലും ഫ്രാൻസിസ് ആ മനുഷ്യന്റെ ...
ത്തെത്തി വില പിടിപ്പുള്ള വേഷ...
ധാനങ്ങൾ, കൈയിൽ റിസ്റ്റ്‌വാച്ച്...
നല്ല മുഖഗാംഭീര്യം. കണ്ടാൽ ...
സാധാരണക്കാരനല്ലെന്നു തോന്നും. ആ...
പിച്ചു നിൽക്കുമ്പോൾ ഒരു ജീപ്പ് ആ വ...
വന്നു. ഫ്രാൻസിസ് അദ്ദേഹത്തെ ...
യുള്ള ആശുപത്രിയിലെത്തിച്ചു.

സുബോധം വീണ്ടു കിട്ടിയപ്പോൾ തന്നെ മരണത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ച ഫ്രാൻസിസിനെ വീട്ടിലേയ്ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി വിവരങ്ങൾ ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കി. ഫ്രാൻസിസ് വേദനയോടെ തന്റെ കഥ പറഞ്ഞു. കാരുണ്യത്തിന്റെ നിഴലാട്ടം ആ മുഖത്തു കണ്ടു. ഒരു വലിയ ഫാക്ടറി ഉടമയായിരുന്നു ആ മനുഷ്യൻ. ''നാളെ അനിയത്തിയെയും കൂട്ടി ഇവിടെ വരൂ. ഞാൻ നിനക്ക് എന്തെങ്കിലു ജോലി തരാൻ ശ്രമിക്കാം.

ഫ്രാൻസിസിനും ജോസിക്കും ഫാക്ടറിയിൽ ജോലികൊടുത്തു. ആ ഫാക്ടറി ഉടമക്ക് മാത്യൂസ് എന്നൊരു മകനല്ലാതെ മറ്റാരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഭാര്യ മരിച്ചിട്ട് വളരെക്കാലമായി.

ദൈവത്തിനു നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ പുതിയ ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടു. ഉത്തമ ഭൃത്യരായി അവർ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. വളരെ ആത്മാർത്ഥമായി ജോലിചെയ്തു വരികയായിരുന്നു അവർ.

പക്ഷെ നിർഭാഗ്യമെന്നു പറയട്ടെ. മാത്യൂസിനു ജോസിയോടുണ്ടായ അമിതമായ സ്നേഹം മുതലാളിയെ കോപിഷ്ഠനാക്കി. മുതലാളി അവരെ പുറത്താക്കി. പക്ഷെ ജോസിയെ മാത്യൂസ് ജീവിതസഖിയാക്കി.

ഫ്രാൻസിസ് വീണ്ടും നഗരപ്രാന്തങ്ങളിലേക്ക് എറിയപ്പെട്ടു. തന്റെ ആത്മാർത്ഥതക്കു വില കൽപ്പിക്കാത്ത മുതലാളിയോട് അദ്ദേഹത്തിന് കടുത്ത പകതോന്നി. മുതലാളി വർഗ്ഗത്തോടുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് വെറുപ്പും വിദ്വേഷവും തോന്നി. എങ്കിലും ജീവിതാനുഭവങ്ങളാകുന്ന ചക്കിലരയ്ക്കപ്പെട്ട പാകത വന്ന ഒരു മനുഷ്യനായിത്തീർന്നു. ഫ്രാൻസിസ് ഇന്ന്. തന്റെ പാത ഇനിയും നേരെയാകില്ലേ..............

* * * * * * *

മനസ്സ് യാന്ത്രികമായി പൂർവ്വകാല യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേക്ക് വായു വേഗത്തിൽ പറന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ സമയം പോയതറിഞ്ഞില്ല. കടൽത്തീരം വിജനമായി കിടക്കുന്നു. റോഡിലെ തിക്കും തിരക്കും അവസാനിച്ചു. കടൽ ശാന്തമായി. കടൽ കാക്കകൾ മാത്രം കിരുകിരെ ചിലക്കുന്നു. സ്വച്ഛന്ദ ശീതളമായ കടലമ്മ മണൽത്തരികളോടു രഹസ്യം പറഞ്ഞ് പിൻവാങ്ങുന്നു. ചന്ദ്രക്കല ഇളകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജലപ്പരപ്പിൽ വർണ്ണ ചിത്രങ്ങൾ രചിക്കുന്നു. എന്തോ ഉറച്ച തീരുമാനത്തോടെ അദ്ദേഹം പിടഞ്ഞെണീറ്റു. മുഖത്തിൽ നിശ്ചയദാർഢ്യം പടർന്നിരുന്നു. അൽപ്പസമയത്തിനുള്ളിൽ തെങ്ങിൻ തോപ്പിൽ അയാൾ മറഞ്ഞു.

* * * * * * *

വസന്തകാലത്തിലെ ഒരു സായം സന്ധ്യ. സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനക്കുള്ള മണിയടിച്ചപ്പോൾ പാദുവാ പുണ്യവാളന്റെ നാമത്തിൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ ആശ്രമത്തിൽ നിന്ന് സന്യാസികൾ വരി വരിയായി പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നവസന്യാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഫ്രാൻസിസ് അൾത്താരയ്ക്കു മുന്നിൽ കൈകൂപ്പിനിന്നു.

അടുത്തുള്ള ഒരു പള്ളിയിൽ നിന്നും മരണമണി സമീപ പ്രദേശങ്ങളെ ഇളക്കി മാറ്റി മുഴങ്ങിക്കേട്ടു. സ്ഥലത്തെ ഒരു മുതലാളി തൊഴിലാളികളുടെ കരവലയത്തിലകപ്പെട്ട് അപമൃതനായി എന്ന വാർത്ത മുഴങ്ങിക്കേട്ടു. പിറ്റേന്ന് മൃതശരീരം വഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വിലാപയാത്ര പള്ളിയിലെത്തിയപ്പോൾ ഫ്രാൻസിസ് ആശ്രമത്തിനുള്ളിലിരുന്നുകൊണ്ട് ആ ആത്മാവിനുവേണ്ടിക്കൂടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു—

''ദയാപരനായ കർത്താവേ
ഈ ആത്മാവിനു കൂട്ടായിരിക്കേണമേ''.

★

മനുഷ്യരെപ്പോലെ ചിന്തിക്കുന്ന കഴുതകളെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല, എന്നാൽ കഴുതകളെപ്പോലെ ചിന്തിക്കുന്ന മനുഷ്യരെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഹെൻറിച്ച് ഹെയിൻ

[illegible]

[illegible]

...എന്നറിയാതെ അവൾ കഴഞ്ഞി.

''എന്താ! സുമ ഇവിടെ നിന്ന് സ്വപ്നം കാണുകയാണോ''?

''അല്ല''

''പിന്നെ കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളെക്കുറിച്ചോർക്കുകയാണോ''?

''അല്ല വരു നമുക്ക വീട്ടിലേക്ക് പോകാം ഇവിടെ നിൽക്കണ്ട'', അവൾ പറഞ്ഞു.

''വേണ്ട. ഞാൻ വീട്ടിൽ പോയിട്ട് നിന്നെ തിരക്കിയപ്പോൾ കണ്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഇങ്ങോട്ട വന്നതാണ്''.

''കൊച്ചൻ ഇപ്പോൾ...എങ്ങനെയാണ''
[illegible]

''അയ്യോ പാടില്ല ''

''പാടില്ല വന്നേതീരു ''അവനവളെ കൈയ്യിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചു ''എന്നെവിട്ട'' എന്ന് ഉറക്കെ കരയാൻ തോന്നി സാധിച്ചില്ല. അവൻ വലിച്ചിഴച്ച് ആ പാറയുടെ അടുത്തേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോയി. കുതറി മാറാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും സാധിച്ചില്ല

പെട്ടെന്നാണ് ഒരു കാറിന്റെ ഡോർ അടയുന്നതുപോലെ ശബ്ദം കേട്ട തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

''അയ്യോ ...''

അവൾ ഞെട്ടി പിൻമാറി.

അതെ തന്റെ സുരേഷ്. തനിക്കിഷ്ടമുള്ള ഡ്രസ്സിൽ—ബ്രൗൺ പാൻറും ഇളം മഞ്ഞ ഷർട്ടും ഇട്ട് ഇറങ്ങി നിൽക്കുന്നതാണ് കണ്ടത്. ഒരു നിമിഷം...... ! ഇരുവരും ഒന്ന് നോക്കി. അവൾ ഓടി വീട്ടിൽകയറി വിനയേട്ടൻ അപ്പോഴും ആ പാറയുടെ സമീപത്തുതന്നെ നിന്നിരുന്നു.

സുരേഷിന് തന്റെ കണ്ണുകളെ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കണ്ണിൽ ഇരുട്ട കയറുന്നതുപോലെ തോന്നി. അവൻ വിനയനെ തുറിച്ചൊന്നു നോക്കിയിട്ട് സ്വന്തം വീട്ടിലേയ്ക്കുപോയി.

അതെ, അവൾ – സുമ– മറ്റൊരു യുവാവുമായി ആ പാറപ്പുറത്ത നിന്ന് പിടിക്കുന്നതല്ലേ താൻ കണ്ടത്? വഞ്ചകി. അവൾ തന്നെ വഞ്ചിച്ചു. വഞ്ചകി. അവൾ തന്നെ വഞ്ചിച്ചു. ജീവനോടെ അവളെ കൊല്ലാനുള്ള പ്രതികാര ബുദ്ധിയാണ് തോന്നിയത്.

സുമ വെളുവെളും കരഞ്ഞു സുരേഷ് തന്നെ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു കാണും. കരഞ്ഞു കരഞ്ഞവൾ മയങ്ങി. അപ്പോൾ മുറിയിൽ തന്റെ ലൈഫ് നശിപ്പിച്ച ആ ദ്രോഹി. വിനയൻചേട്ടൻ ഉറക്കം വലിച്ചുതള്ളുകയാണ്.

നേരംപുലർന്നു. ഇനി അവിടെ കഴിയുന്നത ശരിയല്ലെന്നുതോന്നി–വിനയേട്ടൻ സ്ഥലം വിട്ട സമയം നീങ്ങി. സന്ധ്യയായി. സുമ, സുരേട്ടനെ പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടെന്നപോലെ പാറയിലേയ്ക്കും പുഴക്കരയിലേയ്ക്കും നോക്കി. പക്ഷേ...... ആരും തന്നെ കാണാവിടെ ഇല്ല എന്തും തകരുന്നതുപോലെ തോന്നി. അവൾ ഇറങ്ങി നടന്നു. അങ്ങ്ദൂരെ ഒരു തെങ്ങിൽ ചാരി നിന്ന് സുരേഷ് എന്തോ ആലോചിക്കുകയാണ്. അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി. പതുക്കെ അടുത്തുചെന്നു.

''സുരേഷ്,.......''അവൾ വിളിച്ചു. പിണക്കമാണോ എന്താ ഒന്നും മിണ്ടാത്തത്. എത്ര നാളായി കാത്തിരുന്നതാണ് ഒന്നു മനം കുളിർക്കെ കാണാൻ........''

''കാത്തിരുപ്പ്! നീ കാത്തിരുന്നത് ആരെ ആണെന്ന് ഞാൻ കണ്ടു. മതി. അധികം ഒന്നും പറയേണ്ട, വേഗംപോകും. എന്റെ മുമ്പിൽനിന്ന് വഞ്ചകീ............ കാണുന്നവരുടെ മുമ്പിലെല്ലാം ശൃംഗരിക്കുന്നവളല്ലേ ? സ്നേഹിക്കാനും സ്നേഹിക്കപ്പെടാനും കൊതിച്ച ഒരു ഹൃദയത്തെ വേദനി

പ്പിച്ചുകൊണ്ട് സ്വയം ആനന്ദിക്കുന്നു അല്ലേ ? ഹൃദയമില്ലാത്തവൾ..........''

അയ്യോ അരുത് സുരേട്ടൻ എന്നെ തെററിദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൾ ഏങ്ങി കരഞ്ഞു.

''ശരിയാണ് നീ എൻേറതാണെന്ന് ഞാൻ തെററിദ്ധരിച്ചു മിക്ക കാമുകിമാരും കാമുകൻമാരെ അവസാനം വേദനിപ്പിക്കും ഇപ്പോൾ എനിക്കു ബോദ്ധ്യമായി''.

''എൻെറ പൊന്നല്ലേ. എന്നെ ഒന്നു വിശ്വസിക്കു. ഞാൻ എന്നും അങ്ങയുടേതു മാത്രമായിരിക്കും. വിനയൻചേട്ടൻ എൻെറ ഒരു സഹോദരൻ മാത്രമാണ്, അങ്ങെന്നെ വിശ്വസിക്കു''. അവൾ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു.

പക്ഷെ ആ കണ്ണീരിനു വിലകല്പിക്കാനു അയാൾക്കപ്പോൾ കഴിഞ്ഞില്ല അവൾ തൻെറ ആരുമല്ലെന്ന് ആ ദുർബല നിമിഷത്തിൽ മനസ്സു പ്രഖ്യാപിച്ചു

''പോകു എൻെറ മുന്നിൽനിന്നു്....'' അയാൾ വീണ്ടും പറഞ്ഞു. അവൾ ജീ... സ്സററപോലെ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി.

അങ്ങനെ സുരേഷും തന്നെ വെറു... ഇനി എന്തിനു ജീവിക്കണം? മനസ്സിൻെ... സമനില ആകെ തെററി ഈ അരുവി... ലേയ്ക്കു നോക്കി നില്ക്കുമ്പോൾ ഭൂതകാ... ത്തിൻെറ കറുത്ത മേഘങ്ങൾ മനസിലേ... ഓടികയറുന്നു, പുഴ ഒഴുകുന്നു, നുരയും പ... യും ചിന്നികൊണ്ട്. ഓളങ്ങളിലൂ... ചെറിയ പൂക്കൾ ചാഞ്ചാടി കളിക്കുന്നു... വിധി തന്നെ പരിഹസിക്കുന്നു ഇനി... വയ്യാ .... ഇതു സഹിക്കാൻ .... അവൾ ആ പാറപ്പുറത്തു കയറിനിന്നു... എല്ലാം കണ്ട, ആ കല്ലോലിനി തന്നെ... ഈ ജഡവും ഏറെറടുക്കട്ടെ .... അവൾ ആ നീർക്കയത്തിലേയ്ക്കെടുത്തു... ചാടി!!! ഓളപ്പാത്തികൾ വിദൂരതയിൽ... ലയിച്ചു നാലഞ്ചു കുമിളകൾ മാത്ര... മുകളിൽവന്നു പൊട്ടിത്തെറിച്ചു..........

രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകൻ അടുത്ത തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെപ്പററി ചിന്തിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രമീമാംസക... അടുത്ത തലമുറയെപ്പററി ചിന്തിക്കുന്നു.

ജെ. എഫ് ക്ലാർക...

ദൈവത്തിനു പരിഹരിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ദുഃഖങ്ങളൊന്നും ഈ ലോകത്തിലില്ല.

തോമസ്...

കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ചുണ്ടിൽ ദൈവത്തിൻെറ പേര് അമ്മയെന്നാണ് വില്യം താക്ക...

ആത്മവിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ അധഃപതനത്തിൻെറ വക്കത്തെത്തുകയായി

ആർ. എൽ. സ്റ്റീവൻസ...

വിശന്നുവലയുന്ന പട്ടിണിപ്പാവങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഈശ്വരനെ അവതരിപ്പിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല... അവരുടെ ഈശ്വരൻ ആഹാരമാണ്.

മഹാത്മാഗാന്ധ...